

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾

z dnia 2007 r.

w sprawie zwalczania zarazy płucnej bydła

Na podstawie art. 61 pkt 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. Nr 69, poz. 625, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) sposób i tryb postępowania przy:
 - a) podejrzeniu zarazy płucnej bydła, zwanej dalej "chorobą",
 - b) stwierdzaniu choroby;
- 2) rodzaj próbek pobieranych do badań diagnostycznych oraz sposób ich pobierania i wysyłania;
- 3) środki stosowane przy zwalczaniu choroby;
- 4) procedury czyszczenia i odkażania;
- 5) sposób i tryb postępowania przy wygaszaniu ogniska choroby;
- 6) warunki i sposób ponownego umieszczania zwierząt z gatunków wrażliwych na chorobę w gospodarstwach;
- 7) wymagania niezbędne do uznania terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub regionu położonego na tym terytorium za urzędowo wolne od choroby oraz szczegółowy tryb tego uznawania.

§ 2. Powiatowy lekarz weterynarii, po otrzymaniu zawiadomienia o podejrzeniu wystąpienia choroby w gospodarstwie podejmuje niezwłocznie następujące czynności, mające na celu stwierdzenie albo wykluczenie choroby, w szczególności:

- 1) nakazuje posiadaczowi zwierząt sporządzenie i aktualizowanie spisu wszystkich zwierząt z gatunków wrażliwych utrzymywanych w gospodarstwie, z podaniem liczby zwierząt padłych, zwierząt podejrzanych o chorobę lub zakażenie, a także z uwzględnieniem liczby zwierząt urodzonych od dnia

podejrzenia wystąpienia choroby; powiatowy lekarz weterynarii kontroluje spis podczas każdej wizyty w gospodarstwie;

2) przeprowadza:

- a) dochodzenie epizootyczne,
- b) badanie kliniczne zwierząt:
 - podejrzanych o chorobę lub zakażenie,
 - z gatunków wrażliwych na chorobę,

3) pobiera i wysyła próbki do badań diagnostycznych w sposób, który jest określony w załączniku nr 1 do rozporządzenia;

4) nakazuje:

- a) utrzymywanie zwierząt z gatunków wrażliwych na chorobę w gospodarstwie w miejscu wykluczającym kontakt z pozostałymi zwierzętami,
- b) stosowanie w wejściach i wyjściach, we wjazdach i wyjazdach z gospodarstwa oraz z pomieszczeń lub innych obiektów, w których są utrzymywane zwierzęta z gatunków wrażliwych na chorobę, wskazanych przez niego produktów biobójczych w rozumieniu przepisów o produktach biobójczych, zwanych dalej „produktami biobójczymi”;

5) zakazuje:

- a) wprowadzania do gospodarstwa i wyprowadzania z gospodarstwa, bez jego zgody, zwierząt z gatunków wrażliwych na chorobę, z wyłączeniem przemieszczania dokonywanego w celu niezwłocznego poddania ich ubojowi,
- b) przemieszczania osób i środków transportu do gospodarstwa oraz z gospodarstwa, w którym są utrzymywane zwierzęta podejrzane o chorobę lub zakażenie,
- c) wynoszenia lub wywożenia z gospodarstwa zwłok zwierząt z gatunków wrażliwych na chorobę, mięsa i wyrobów mięsnych, pozyskanych z tych zwierząt, produktów ubocznych pochodzących od tych zwierząt, materiału biologicznego tych zwierząt, pasz oraz nawozów naturalnych w rozumieniu przepisów o nawozach i nawożeniu, zwanych dalej „nawozami naturalnymi”, które mogłyby przenieść bakterię wywołującą chorobę.

§ 3. 1. Powiatowy lekarz weterynarii w przypadku stwierdzenia choroby w gospodarstwie wyznacza je jako ognisko choroby oraz poza środkami określonymi w § 2, podejmuje dodatkowo następujące działania:

1) nakazuje:

- a) niezwłoczne zabicie, w sposób wykluczający rozprzestrzenianie bakterii wywołującej chorobę, wszystkich zwierząt z gatunków wrażliwych na chorobę, które są utrzymywane w gospodarstwie,
- b) przetworzenie zwłok zwierząt z gatunków wrażliwych na chorobę oraz produktów ubocznych pochodzących od tych zwierząt, w sposób określony w rozporządzeniu 1774/2002/WE z dnia 3 października 2002 r. ustanawiającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. WE L 273 z 10.10.2003, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 37, str. 92, z późn. zm.), zwanym dalej „rozporządzeniem 1774/2002/WE”,
- c) zagospodarowanie albo zniszczenie, w sposób wykluczający rozprzestrzenianie bakterii wywołującej chorobę, pasz, ściółki i odchodów, które mogły zostać skażone,
- d) przeprowadzenie czyszczenia i odkażania, po wykonaniu czynności, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. a – c, pomieszczeń, w których były utrzymywane zwierzęta z gatunków wrażliwych na chorobę, środków transportu używanych do transportu tych zwierząt oraz przedmiotów i sprzętu, które mogły zostać skażone.

§ 4. Na obszarze powiatu, na którym choroba nie występowała, powiatowy lekarz weterynarii wyznacza ognisko pierwotne choroby, przez które rozumie się pierwsze wyznaczone ognisko choroby w danym powiecie lub ognisko choroby nie powiązane epizootycznie z innym ogniskiem choroby w tym samym powiecie, jeżeli:

1) u zwierząt z gatunków wrażliwych na chorobę:

- a) uzyskano wyniki badań serologicznych potwierdzające zakażenie bakterią wywołującą chorobę;
- b) stwierdzono charakterystyczne dla choroby objawy kliniczne i zmiany sekcyjne;

- 2) wyizolowano i zidentyfikowano czynnik chorobotwórczy choroby w postaci *Mycoplasma mycoides var. Mycoides*.

§ 5. Powiatowy lekarz weterynarii:

- 1) powiadamia powiatowego lekarza weterynarii właściwego ze względu na miejsce, w którym znajdują się zwierzęta z gatunków wrażliwych na chorobę, przemieszczone z gospodarstwa, o którym mowa w § 3 ust 1, w okresie 6 miesięcy od dnia wyznaczenia ogniska choroby w tym gospodarstwie;
- 2) może zastosować środki, o których mowa w § 3, w stosunku do innych gospodarstw, jeżeli uzna, że ich położenie lub kontakt z gospodarstwem, w którym stwierdzono chorobę mogło spowodować przeniesienie się choroby;
- 3) może odstąpić od stosowania środków, o których mowa w § 3 ust. 1 pkt 1 lit. a - c wobec stad zwierząt z gatunków wrażliwych w ognisku choroby, jeżeli w tym stadzie:
 - a) żadne zwierzę nie jest podejrzane o chorobę lub zakażenie, chore lub zakażone,
 - b) zwierzęta są utrzymywane w odrębnych pomieszczeniach, przestrzeniach wolnych lub innych miejscach oraz są karmione i obsługiwane oddzielnie od pozostałych zwierząt, utrzymywanych w gospodarstwie.

§ 6. Powiatowy lekarz weterynarii wyraża zgodę na ponowne umieszczenie w gospodarstwie, o którym mowa w § 3 ust. 1, zwierząt z gatunków wrażliwych na chorobę po upływie co najmniej 42 dni od dnia zakończenia czyszczenia i odkażania, o których mowa w § 3 ust. 1 pkt 1 lit d.

§ 7. 1. Powiatowy lekarz weterynarii, wojewoda albo minister właściwy do spraw rolnictwa, w przypadku wyznaczenia ogniska choroby, określa:

- 1) obszar zapowietrzony, o promieniu co najmniej 3 km wokół ogniska choroby;
 - 2) obszar zagrożony, o promieniu co najmniej 10 km wokół ogniska choroby.
2. Obszar zapowietrzony i zagrożony określa się uwzględniając czynniki geograficzne, administracyjne, ekologiczne i epizootyczne odnoszące się do choroby oraz kontrolowanych gospodarstw.
3. Powiatowy lekarz weterynarii w obszarze zapowietrzonym:

- 1) sporządza niezwłocznie spis wszystkich gospodarstw, w których są utrzymywane zwierzęta z gatunków wrażliwych na chorobę;
 - 2) przeprowadza kontrole gospodarstw, o których mowa w pkt 1, połączone z badaniem klinicznym zwierząt z gatunków wrażliwych na chorobę oraz pobiera próbki do badań diagnostycznych, jeżeli jest to konieczne;
 - 3) rejestruje kontrole i wyniki badań, o których mowa w pkt 2;
 - 4) nakazuje:
 - a) odosobnienie zwierząt z gatunków wrażliwych na chorobę utrzymywanych w gospodarstwie w poszczególnych pomieszczeniach lub w innych obiektach, w których są one utrzymywane,
 - b) stosowanie produktów biobójczych w wejściach i wyjściach, we wjazdach i wyjazdach z gospodarstwa, o którym mowa w pkt 1;
 - c) przetworzenie zwłok zwierząt z gatunków wrażliwych na chorobę oraz produktów ubocznych pochodzących od tych zwierząt, w sposób określony w rozporządzeniu 1774/2002/WE;
 - 5) kontroluje:
 - a) ruch osób, które miały kontakt ze zwierzętami z gatunków wrażliwych na chorobę, tuszami i zwłokami tych zwierząt oraz produktami pochodzącymi od tych zwierząt,
 - b) ruch środków transportu przewożących zwierzęta z gatunków wrażliwych na chorobę, tusze i zwłoki tych zwierząt oraz produkty pochodzące od tych zwierząt;
 - 6) zakazuje:
 - a) transportu zwierząt z gatunków wrażliwych na chorobę, z wyjątkiem ruchu tranzytowego drogami głównymi lub koleją,
 - b) przemieszczania zwierząt z gatunków wrażliwych na chorobę i produktów pochodzących od tych zwierząt; z gospodarstwa znajdującego się na obszarze zapowietrzonym poza ten obszar,
 - c) wywożenia i rozrzucania ściółki oraz nawozu naturalnego bez zgody urzędowego lekarza weterynarii,
 - d) organizowania targów, wystaw, pokazów lub konkursów zwierząt, na których są gromadzone zwierzęta z gatunków wrażliwych na chorobę.
4. Powiatowy lekarz weterynarii może wyrazić zgodę na transport:

1) zwierząt z gatunków wrażliwych na chorobę z gospodarstwa znajdującego się na obszarze zapowietrzonym do rzeźni znajdującej się na tym obszarze, w celu niezwłocznego poddania ich ubojowi, a jeżeli nie jest to możliwe - do rzeźni znajdującej się poza obszarem zapowietrzonym, wyznaczonej przez powiatowego lekarza weterynarii właściwego ze względu na miejsce uboju, pod warunkiem, że:

a) przebadane zwierzęta z gatunków wrażliwych na chorobę w gospodarstwie nie wykazują objawów klinicznych choroby,

b) został ustalony z powiatowym lekarzem weterynarii właściwym ze względu na miejsce uboju zwierząt termin przywozu zwierząt do rzeźni;

2) produktów pochodzących od zwierząt z gatunków wrażliwych na chorobę z gospodarstwa znajdującego się na obszarze zapowietrzonym do innego gospodarstwa, w którym są utrzymywane zwierzęta z gatunków wrażliwych na chorobę, znajdującego się na terenie obszaru zapowietrzonego; gospodarstwo przeznaczenia obejmuje się kontrolą, o której mowa w ust. 3 pkt 2.

5. Transport, o którym mowa w ust. 4, jest dokonywany pod nadzorem powiatowego lekarza weterynarii, środkami transportu czyszczonymi i odkażanymi, przed i po transporcie.

6. Środki podjęte na obszarze zapowietrzonym stosuje się przez okres co najmniej 42 dni, licząc od dnia zakończenia, pod nadzorem powiatowego lekarza weterynarii, czyszczenia i odkażania gospodarstwa będącego ogniskiem choroby, w sposób, który jest określony w załączniku nr 2 do rozporządzenia.

7. Po upływie okresu, o którym mowa w ust. 6, organ, o którym mowa w ust. 1, określa obszar zapowietrzony jako część obszaru zagrożonego.

§ 8. 1. Urzędowy lekarz weterynarii w obszarze zagrożonym:

1) sporządza spis wszystkich gospodarstw, w których są utrzymywane zwierzęta z gatunków wrażliwych na chorobę;

2) przeprowadza kontrolę przemieszczania zwierząt z gatunków wrażliwych na chorobę i produktów pochodzących od tych zwierząt;

3) zakazuje:

a) przemieszczania zwierząt z gatunków wrażliwych na chorobę poza obszar zagrożony przez okres co najmniej 42 dni od dnia określenia tego obszaru,

z wyłączeniem transportu zwierząt bezpośrednio do rzeźni znajdującej się poza obszarem zagrożonym, wyznaczonej przez powiatowego lekarza weterynarii właściwego ze względu na miejsce uboju,

b) wywożenia poza obszar zagrożony ściółki i nawozu naturalnego,

c) organizowania targów, wystaw, pokazów lub konkursów zwierząt, na których są gromadzone zwierzęta z gatunków wrażliwych na chorobę.

2. Zakazy, o których mowa w ust. 1 pkt 3 lit. a i b, nie dotyczą ruchu tranzytowego drogami głównymi lub kolejną.

3. Środki podjęte na obszarze zagrożonym mają zastosowanie przez okres co najmniej 90 dni od dnia zakończenia, pod nadzorem powiatowego lekarza weterynarii, czyszczenia i odkażania na terenie gospodarstwa zakażonego, w sposób który jest określony w załączniku nr 2 do rozporządzenia.

§ 9. 1. Powiatowy lekarz weterynarii uznaje ognisko choroby za wygasłe, jeżeli:

1) upłynęło co najmniej 42 dni od dnia padnięcia lub zabicia ostatnich zwierząt z gatunków wrażliwych na chorobę, a ich zwłoki oraz produkty pochodzące od tych zwierząt zostały usunięte z ogniska choroby w sposób uniemożliwiający rozprzestrzenienie choroby;

2) czyszczenie i odkażanie zostało przeprowadzone w sposób, który jest określony w załączniku nr 2 do rozporządzenia.

2. Po uzyskaniu zgody powiatowego lekarza weterynarii zwierzęta z gatunków wrażliwych na chorobę mogą być umieszczane w gospodarstwie, w którym ognisko choroby zostało uznane za wygasłe, po upływie 42 dni od dnia dokonania tego uznania.

§ 10. Terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub region położony na tym terytorium mogą być uznane za urzędowo wolne od choroby, jeżeli:

1) w okresie 2 lat poprzedzających uznanie nie zarejestrowano objawów klinicznych choroby;

2) w okresie 4 lat poprzedzających uznanie w rzeźniach funkcjonował program nadzoru, obejmujący badanie zwierząt z gatunków wrażliwych na chorobę;

3) w badaniach chorób układu oddechowego zwierząt z gatunków wrażliwych na chorobę wykorzystywano specyficzne dla choroby procedury diagnostyczne

umożliwiający rozróżnienie bakterii z rodzaju *Mycoplasma mycoides* var. *Mycoides* od zakażeń innymi bakteriami z rodzaju mikoplazm u bydła, na podstawie których wykluczono chorobę;

- 4) w okresie 3 lat poprzedzających uznanie był stosowany program nadzoru, obejmujący badania serologiczne, patologiczne i mikrobiologiczne zwierząt z gatunków wrażliwych na chorobę.

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi

- ¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej – rolnictwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 lipca 2006 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. Nr 131, poz. 915 oraz z 2007 r. Nr 38, poz. 244).
- ²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 23, poz. 188 i Nr 33, poz. 289 oraz z 2006 r. Nr 17, poz. 127, Nr 144, poz. 1045 i Nr 249, poz. 1830.

**Rodzaj próbek pobieranych do badań diagnostycznych oraz
sposób ich pobierania i wysyłania**

1. Do badań diagnostycznych w celu stwierdzenia albo wykluczenia choroby pobiera się próbki od zwierząt:

1) żywych, obejmujące:

- a) wymaz i wydzielinę z nosa;
- b) popłuczyny z tchawicy i oskrzeli;
- c) płyn opłucnowy;
- d) krew, mocz i maź stawową;

2) padłych, obejmujące:

- a) płyn opłucnowy;
- b) wycinek płuca ze zmianami anatomopatologicznymi;
- c) otorbione zmiany martwicowe płuc;
- d) węzły chłonne śródpiersiowe.

2. Próbki do badań diagnostycznych pochodzące z tkanek i zmienionych narządów pobiera się i umieszcza w płynie transportowym, który stwarza dobre warunki przeżycia dla mikoplazm i przeciwdziała rozwojowi flory bakteryjnej. Płyn transportowy zawiera:

- 1) wyciąg z serca bez peptonu i glukozy;
- 2) 10% wyciąg drożdżowy;
- 3) 20% surowicy;
- 4) 0,3% agaru;
- 5) 500 j.m/ml penicyliny;
- 6) octan talu w stężeniu 1:7000.

3. Każdą próbkę pobranego materiału pakuje się i transportuje z zachowaniem szczególnych środków ostrożności.

4. Materiał pochodzący od zwierząt żywych pobiera się, nie narażając ich na zbędny ból.

5. Miejsca, z których są pobierane próbki nie powinny być odkażane ze względu na możliwość inaktywowania mikoplazm, nawet przez nieznaczną ilość produktu biobójczego. Miejsca takie czyści się i płucze wodą bez detergentów i produktów biobójczych.

6. Próbki materiału pobiera się czystymi, jałowymi narzędziami, najlepiej jednorazowego użytku.

7. Płyn opłucnowy od żywych zwierząt pobiera się do jałowej strzykawki lub tubostrzykawki, po nakłuciu ściany klatki piersiowej w najniższym miejscu pomiędzy siódmym i ósmym żebrzem.

8. Każdą próbkę umieszcza się w mocnym, szklanym lub plastikowym, sterylnym pojemniku, zamykanym szczelnym przykryciem, zabezpieczającym przed wyciekami zawartości. Przykrycie okleja się wodoodporną taśmą samoprzylepną.

9. Powierzchnię zewnętrzną pojemnika po zamknięciu odkaża się, a następnie płucze się czystą wodą i osusza się.

10. Każdy pojemnik zaopatruje się w etykietę zawierającą informacje o rodzaju próbki, dacie i miejscu jej pobrania, imieniu i nazwisku oraz adresie posiadacza zwierzęcia.

11. Pojemniki z próbkami umieszcza się w kontenerze, mocnym kartonie lub pudełku drewnianym i transportuje do właściwego laboratorium w temperaturze od 0 do 4° C. Jeśli czas transportu jest dłuższy niż 48 godzin, pojemniki z próbkami należy przechowywać zamrożone w temperaturze -20° C.

12. Do każdej przesyłanej próbki dołącza się dokument, w formie pisma przewodniego, w którym podaje się między innymi:

- 1) imię i nazwisko oraz adres posiadacza zwierząt;
- 2) imię i nazwisko oraz adres i numer telefonu powiatowego lekarza weterynarii;
- 3) zakres i kierunek badań diagnostycznych;
- 4) gatunek i liczbę zwierząt z gatunków wrażliwych na chorobę w gospodarstwie,
- 5) datę wystąpienia i opis objawów klinicznych;
- 6) opis zmian stwierdzonych podczas sekcji;
- 7) opis ewentualnego leczenia lub wykonane szczepienia.

13. Na opakowaniu, o którym mowa w ust. 11, w którym przewozi się szczególnie zakaźny materiał, umieszcza się napisy ostrzegawcze i informacje: Materiał zakaźny! Nie otwierać podczas transportu! W sytuacjach szczególnych kontaktować się

z (podać imię i nazwisko, adres i telefon nadawcy lub wysyłającego powiatowego lekarza weterynarii oraz nazwę i adres laboratorium referencyjnego).

14. Próbki do laboratorium przesyła się bezpośrednio, nie później niż przed upływem 48 godzin od ich pobrania możliwie najszybszym środkiem transportu. Laboratorium powiadamia się o przewidywanym terminie dostarczenia przesyłki .

Sposoby czyszczenia i odkażania

I. Środki ostrożności

1. Osoby wykonujące zabiegi czyszczenia i odkażania powinny być:
 - 1) przeszkolone w zakresie obchodzenia się z preparatami używanymi do tych zabiegów, w tym w zakresie przygotowywania ich roztworów;
 - 2) zaopatrzone w okulary ochronne lub maski, kombinezony oraz rękawice i buty gumowe, w celu ochrony przed poparzeniem lub zatruciem środkami używanymi do wykonywania tych zabiegów.
2. Podczas wykonywania zabiegów, o których mowa w ust. 1, należy przestrzegać wymagań określonych w przepisach o bezpieczeństwie i higienie pracy.

II. Czyszczenie

1. Czyszczenie polega na usunięciu zakażonych odchodów zwierzęcych i innych substancji mogących zawierać czynniki chorobotwórcze z pomieszczeń dla zwierząt, pomieszczeń gospodarczych i magazynowych, wybiegów i otoczenia budynków oraz na ich unieszkodliwieniu.
2. Czyszczenie przeprowadza się przy użyciu:
 - 1) środków fizycznych – narzędzi ręcznych, sprzętu mechanicznego lub wody pod ciśnieniem;
 - 2) produktów biobójczych.
3. Czyszczenie przeprowadza się w następującej kolejności:
 - 1) wstępnie spryskuje się miejsca przebywania zwierząt, po usunięciu tych zwierząt, ich zwłok lub tusz, produktem biobójczym o stężeniu określonym przez producenta tego produktu;
 - 2) czyści się:
 - a) sufit, ściany, podłogi oraz okna i drzwi w pomieszczeniach, w których przebywały zwierzęta,
 - b) żłoby, koryta, drabiny i przegrody, a także sprzęt, przedmioty i narzędzia, które miały kontakt ze zwierzętami oraz ubrania ochronne i obuwie osób, które zajmowały się zwierzętami,
 - c) podłoże na wybiegach;

- 3) zbiera się zanieczyszczenia stałe oraz nawozy naturalne i poddaje się je unieszkodliwieniu;
- 4) spala się w wyznaczonym na terenie gospodarstwa miejscu drewniane przedmioty, w szczególności żłoby, koryta, przegrody, podłogi oraz inne przedmioty, jeżeli ich stan uniemożliwia skuteczne czyszczenie i odkażanie.

III. Odkażanie

1. Odkażanie polegające na niszczeniu czynników chorobotwórczych obecnych w środowisku przeprowadza się przy użyciu:

- 1) środków fizycznych, w tym: przez spalenie sprzętów drewnianych, opalenie sprzętów metalowych, użycie gorącej wody lub pary wodnej;
- 2) produktów biobójczych;
- 3) środków biologicznych, z udziałem bakterii nityfikacyjnych, stosowanych do odkażania nawozów naturalnych.

2. Odkażanie obornika przeprowadza się w następujący sposób:

- 1) na terenie gospodarstwa zakażonego, w pobliżu pomieszczeń inwentarskich na glebie ścisłej, w miarę nieprzepuszczalnej, wyznacza się miejsce na kopiec z obornikiem o wymiarach 2 m szerokości i nieograniczonej długości;
- 2) dno kopca, po wyrównaniu, wykłada się folią, a następnie:
 - a) nakłada się na nią warstwę obornika niezakażonego, najlepiej pochodzącego od koniowatych lub bydła,
 - b) zakażony obornik układa się w kształt stożka na wysokość nieprzekraczającą 1,5 m od powierzchni gruntu,
 - c) przykrywa się ściółką i warstwą ziemi o grubości, co najmniej 20 cm,
 - d) polewa się produktem biobójczym i pozostawia się na okres co najmniej 42 dni.

3. Gnojowicę i gnojówkę odkaża się przez:

- 1) dodanie do zbiornika z gnojówką lub gnojowicą produktu biobójczego;
- 2) wymieszanie produktu biobójczego z gnojówką lub gnojowicą;
- 3) pozostawienie zawartości tego zbiornika - po uprzednim jego zabezpieczeniu przed dostępem zwierząt, w szczególności owadów i dzikich ptaków - na okres co najmniej 45 dni.

4. Odkazanie ściółki lub obornika może być przeprowadzone również poprzez:
 - 1) spalenie albo użycie pary wodnej o temperaturze nie mniejszej niż 70° C;
 - 2) zakopanie na głębokość uniemożliwiającą dostęp do nich innych zwierząt.
5. W ognisku choroby, jak również w każdym wjeździe i wyjeździe, wejściu i wyjściu z gospodarstwa, w którym podejrzewa się wystąpienie choroby oraz w pomieszczeniach dla zwierząt wykłada się maty odkażające, które są nasycone odpowiednim produktem biobójczym, w taki sposób, aby były ciągle wilgotne.
6. Wymiary mat, o których mowa w ust. 5, wynoszą:
 - 1) długość powinna być nie mniejsza niż:
 - a) obwód największego koła pojazdu wjeżdżającego lub wyjeżdżającego – w przypadku mat wyłożonych przed wjazdami i wyjazdami,
 - b) metr – w przypadku mat wyłożonych przed wejściami i wyjściami;
 - 2) szerokość powinna być nie mniejsza niż:
 - a) szerokość wjazdu lub wyjazdu - w przypadku mat wyłożonych przed wjazdami i wyjazdami,
 - b) szerokość wejścia lub wyjścia - w przypadku mat wyłożonych przed wejściami lub wyjściami.
7. Osoby, które miały kontakt z chorymi zwierzętami lub podejrzanymi o chorobę lub zakażenie oraz ze sprzętem używanym przy obsłudze tych zwierząt, powinny, przed opuszczeniem miejsc przebywania zwierząt lub gospodarstwa, oczyścić i odkazić ręce, ubranie i obuwie przy użyciu produktów biobójczych.
8. Środki transportu, sprzęt i inne przedmioty, które miały kontakt z chorymi zwierzętami lub podejrzanymi o chorobę lub zakażenie i pozostawały w ognisku choroby, podlegają - przed opuszczeniem gospodarstwa - czyszczeniu i odkażeniu przy użyciu produktów biobójczych.
9. W gospodarstwie, w którym podejrzewa się wystąpienie choroby oraz w ognisku choroby przeprowadza się 1-2 razy dziennie odkażanie bieżące przy użyciu odpowiedniego produktu biobójczego.
10. Po usunięciu zwierząt lub ich zwłok z ogniska choroby:
 - 1) przeprowadza się - przy użyciu środków fizycznych - czyszczenie miejsc, w których zwierzęta były utrzymywane, w których zwierzęta padały, lub w których dokonywano ich sekcji;
 - 2) odkaża się miejsca, o których mowa w pkt 1, produktem biobójczym.

11. Na poszczególnych etapach zwalczania choroby wyróżnia się:

- 1) odkażanie zapobiegawcze, przeprowadzane w celu ochrony zwierząt przed chorobą;
- 2) odkażanie bieżące, przeprowadzane w obecności zwierząt chorych lub podejrzanych o chorobę lub zakażenie;
- 3) odkażanie wstępne, przeprowadzane po usunięciu zwierząt chorych lub podejrzanych o chorobę lub zakażenie oraz ich zwłok z gospodarstwa;
- 4) odkażanie ostateczne, przeprowadzane po ostatecznym czyszczeniu, przed uznaniem ogniska choroby za wygasłe.

12. Czyszczenie i odkażanie, po usunięciu zwierząt, ich zwłok, produktów ubocznych pochodzących od tych zwierząt, ściółki, nawozu naturalnego oraz innych sprzętów z ogniska choroby, przeprowadza się trzykrotnie w siedmiodniowych odstępach.

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju w sprawie zwalczania zarazy płucnej bydła stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 61 pkt 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. Nr 69, poz. 625, z późn zm.).

Zakres przedmiotowy rozporządzenia nie jest regulowany prawem Unii Europejskiej, jednakże zaraza płucna bydła (CBPP) została umieszczona w załączniku nr 2 do ww. ustawy i zgodnie z art. 41 ust. 1 cytowanej ustawy podlega obowiązkowi zwalczania.

Zaraza płucna bydła jest rozprzestrzeniona na terytorium Afryki na południe od Sahary, od zwrotnika Raka do zwrotnika Koziorożca i od Oceanu Atlantyckiego do Oceanu Indyjskiego. Ponadto została również odnotowana w niektórych państwach Azji.

Z Europy CBPP ustąpiła pod koniec XIX wieku. Pojawiła się jednak ponownie w Portugalii i Hiszpanii w roku 1951 i 1957. Kilka przypadków zwierząt seropozytywnych wykryto we Francji w latach 1980 – 1984. We Włoszech choroba wystąpiła w 1990 roku, a zlikwidowano ją dopiero w 1993 roku. Ostatni przypadek odnotowano w Hiszpanii w 1994 r. W Portugalii, po okresie, w którym nie zdiagnozowano żadnych przypadków, choroba pojawiła się ponownie w 1983 r. Po wdrożeniu programu eliminowania liczba przypadków zakażenia w ciągu ostatnich lat gwałtownie spadła, z 2818 w 1996 r., 64 w 1997 r. 12 w 1998 r. i pojedynczego przypadku w 1999 r. Od 2000 r. nie odnotowano wystąpienia choroby.

Międzynarodowy Urząd Epizootyczny w Paryżu (OIE) zaleca, aby kraje we własnym zakresie rozpoczęły uwalnianie się od choroby. Uznane, przez OIE, za wolne od choroby zostały: Australia, Botswana, Portugalia, Szwajcaria.

Projekt rozporządzenia określa szczegółowy sposób i tryb postępowania przy zwalczaniu zarazy płucnej bydła (CBPP). Wydanie projektowanego rozporządzenia, w przypadku wystąpienia CBPP, umożliwi szybkie i skuteczne zwalczenie choroby, a co za tym idzie ograniczy ewentualne straty gospodarcze.

Projekt rozporządzenia określa w szczególności:

- 1) sposób i tryb postępowania przy:
 - a) podejrzeniu choroby,
 - b) stwierdzeniu choroby,

- 2) rodzaj próbek pobieranych do badań diagnostycznych oraz sposób ich pobierania i wysyłania;
- 3) środki stosowane przy zwalczaniu choroby;
- 4) procedury czyszczenia i odkażania;
- 5) sposób i tryb postępowania przy wygaszaniu ogniska choroby;
- 6) warunki i sposób ponownego umieszczania zwierząt w gospodarstwach;
- 7) wymagania niezbędne do uznania terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub regionu położonego na tym terytorium za urzędowo wolne od choroby oraz szczegółowy tryb tego uznawania.

Projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597) i w związku z tym jego projekt nie podlega notyfikacji.

Projekt rozporządzenia zostanie umieszczony na stronie internetowej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi i na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi, stosownie do przepisów ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414).

Projekt rozporządzenia nie został ujęty w Programie prac legislacyjnych Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Przepisy projektowanego rozporządzenia nie są regulowane przez prawo Unii Europejskiej.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje projektowany akt normatywny

Projektowane rozporządzenie będzie oddziaływać na organy Inspekcji Weterynaryjnej, oraz podmioty utrzymujące przeżuwacze.

2. Wpływ projektu aktu normatywnego na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

W związku z tym, że zaraza płucna bydła nie występuje od dłuższego czasu w Rzeczypospolitej Polskiej nie przewiduje się środków budżetowych na jej zwalczanie. W przypadku jej wystąpienia koszty związane ze zwalczaniem zarazy płucnej bydła będą ponoszone w ramach środków budżetowych przewidzianych na zwalczanie chorób zakaźnych zwierząt.

3. Wpływ projektu aktu normatywnego na rynek pracy

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

4. Wpływ projektowanego aktu normatywnego na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia zapewni bezpieczeństwo epizootyczne na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, na wypadek wystąpienia zarazy płucnej bydła oraz usprawni jej zwalczanie.

5. Wpływ aktu projektowanego normatywnego na sytuację i rozwój regionalny

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie będzie miało wpływ na sytuację i rozwój regionalny.

6. Konsultacje społeczne

W ramach konsultacji społecznych projekt rozporządzenia zostanie przesłany do zaopiniowania przez Krajową Izbę Lekarsko – Weterynaryjną, Krajową Radę Izb Rolniczych, Polską Konfederację Pracodawców Prywatnych, Ogólnopolski Związek Zawodowy Lekarzy Weterynarii Inspekcji Weterynaryjnej, Sekcja Krajowa NSZZ „Solidarność” Pracowników Weterynarii, Ogólnopolskie Stowarzyszenie Lekarzy

Weterynarii Wolnej Praktyki „Medicus Veterinarius”, Państwowego Instytutu
Weterynaryjnego -PIB w Puławach.

Opracowano w Departamencie
Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii:

Akceptował:

Za zgodność pod względem
prawnym i redakcyjnym: